

Hur används politisk korrekthet som retoriskt vapen i debatter?

- En diskursanalys av yttrandefrihet i media

Mia Lundberg

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG20
Termin: Höstterminen 2013
Handledare: Olof Beckman
Omfång: 10376

Abstract

To be called "politically correct" today is probably as equally bad as being called a liar. Political correctness is a term frequently used in current debates and the purpose of that may vary. It might be used to make the opponent seem like a coward, scared of telling his actual opinions, or it could be used to claim that your opinions are better than others. Some people consider that to have politically correct opinions is the same as standing for good values and the respect of human beings as equals with equal rights. Either way you agree with those opinions or not, political correctness is a term that evokes strong emotions and some people would even call it a threat to freedom of speech. In this essay, I will examine how the concept of political correctness is used as a rhetorical weapon in the various debates. I will also try to identify any difficulties associated with political correctness effect on free speech in media.

Keywords: Political correctness, Freedom of opinion, Freedom of speech, Discourse, Debate, Media

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar	2
1.2 Material och avgränsningar.....	3
1.2.1 Primär- och sekundärmaterial	3
1.2.2 Källkritik.....	5
2. Teori och metod	6
2.1 Teori.....	6
2.2 Metod.....	8
3. Tidigare forskning	11
4. Centrala begrepp	12
4.1 Politisk korrekthet.....	12
4.1.1 PK-media, PK-eliten och PK-språket	13
4.2 Yttrande- och åsiktsfrihet.....	14
4.2.1 Åsiktsfascism	15
5. Överblick över texterna	16
6. Analys och diskussion	22
6.1 Analys	22
6.2 Diskussion.....	31
7. Sammanfattning	33
Referenser	35

1. Inledning

Det råder delade meningar om när begreppet politisk korrekthet på allvar började användas i Sverige, men Stefan Jonsson, professor i etnicitet, påstår att politisk korrekthet som begrepp slog igenom i svensk media år 1994. Begreppet härstammar från den amerikanska motsvarigheten ”political correctness” och Jonsson beskriver det som ”ytterligare en import av ett amerikanskt kulturfenomen”.¹ Trots begreppets ibland lite oklara definition används det flitigt i media och samhällsdebatter. Såväl politiker som journalister, och människor i största allmänhet, slänger sig med begreppet i tid och otid, men kanske framförallt i olika syften. Antingen handlar det om att försvara sina åsikter som något högre stående eller så slängs det på meningsmotståndaren i hopp om att framställa denne som en lögnare och på så sätt vinna mark i diskussionen.

I dagens samhälle används politisk korrekthet snarare som ett pejorativ än något som står för en i grund och botten god kamp för människors rättigheter och lika värde. Trots begreppets negativa laddning finns det de som går till försvar för politisk korrekthet även om det är tydligt att ett användande av begreppet kan leda till en hel del oönskade konsekvenser. Begreppet har fått en viktig roll i diskursen kring yttrandefrihet och jag vill i denna uppsats titta närmare på hur just politisk korrekthet har påverkat denna diskurs.

För att först kunna identifiera den diskurs som politisk korrekthet är en del av kommer jag att reda ut några centrala begrepp som ofta kopplas till politisk korrekthet.

När politiker och journalister förhåller sig till sådant som anses stå för grundläggande fri-och rättigheter, tolerans och alla människors lika värde väcker det inte sällan frustration hos människor som anser att detta är detsamma som att vara politiskt korrekt. Att förespråka tolerans och att prata om mångkulturalismens fördelar menar vissa enbart handlar om att förhålla sig till det som anses vara moraliskt rätt att tycka. Detta medför ett stort missnöje hos dem som anser att politisk korrekthet är detsamma som att undanhålla sanningen. Detta går att koppla till uttalanden av såväl politiker tillhö-

¹ Jonsson, Stefan. *PK- Eller konsten att dominera utan att argumentera*, *Levande historia*, 2011-07, http://www.levandehistoria.se/sites/default/files/wysiwyg_media/politiskt_korrekt_ny_forum_for_levande_historia_aug_2011.pdf (hämtad 2012-11-12), s. 10.

rande den så kallade överheten, som till artiklar i Sveriges mest etablerade dags- och morgontidningar. Jag kommer genom en kritisk diskursanalys titta närmare på hur begreppet politisk korrekthet används i olika artiklar samt vidare undersöka hur det påverkar diskursen kring yttrande- och åsiktsfrihet.

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

Begreppet politisk korrekthet används idag flitigt i olika debatter och diskussionen handlar då framförallt om begreppets relation till yttrandefrihet. Jag har specifikt intresserat mig för hur begreppet används i ”alternativ media” som en del av olika argumentationer. Med alternativ media syftar jag till mindre etablerade nyhetssidor som ofta beskriver sig själva som politiskt och religiöst obundna, samt att deras mål är att beskriva verkligheten och att förmedla sanningar.² Deras ambition att opartiskt förmedla nyheter går att diskutera, men detta är inget jag har valt att fokusera på i min uppsats. Syftet med denna uppsats är snarare att genom en kritisk diskursanalys, samt en kompletterande teori om hur begreppet politisk korrekthet används, undersöka hur begreppet politisk korrekthet används som ett retoriskt vapen, samt hur det påverkar diskursen kring yttrandefrihet i media. Genom att analysera fyra artiklar där författarna antingen skriver om begreppet politisk korrekthet, eller där politisk korrekthet används i argumentationen, kommer jag att söka svar på mina frågeställningar. Jag kommer att fokusera på både direkta kopplingar till begrepp som politisk korrekthet och åsiktsfrihet samt varianter av dessa, men också på att identifiera det som står mellan raderna.

På vilka sätt används begreppet politisk korrekthet i alternativ media och i vilket syfte? Går det att identifiera några problem med hur politisk korrekthet påverkar diskursen kring yttrande- och åsiktsfrihet?

² Exponerat. <http://www.exponerat.info/> (hämtad 2014-02-05)

Avpixlat. Om avpixlat. <http://avpixlat.info/om-avpixlat/> (hämtad 2013-02-05)

1.2 Material och avgränsningar

1.2.1 Primär- och sekundärmaterial

Jag har valt att utgå ifrån Norman Faircloughs tre kriterier kring mitt val av material. Detta innebär att jag har tagit hänsyn till så väl min problemformulering, som till vilken social domän jag har valt att studera samt till vilken tillgång jag har till materialet.³ Jag har genom alternativjournalistiska hemsidor som avpixlat.info och friatider.se kommit i kontakt med olika samhällskritiker som på olika sätt har skrivit om politisk korrekthet och det var genom dessa namn som jag hittade mitt primärmaterial och delar av mitt sekundärmaterial. Mitt primärmaterial består av två olika artiklar, en krönika samt ett blogginlägg publicerade på tre olika alternativjournalistiska hemsidor samt en blogg. Dessa fyra texter är skrivna i olika syften men behandlar alla på något sätt begreppet politisk korrekthet. Att jag har valt att analysera just dessa artiklar handlar dels om att de tydligt ringar in diskursen kring åsiktsfrihet och politisk korrekthet men framförallt om att utbudet av artiklar som behandlar ämnet är begränsat. Kriteriet kring tillgång till materialet har därför fått avgöra hur jag sedan kom att formulera min frågeställning. Politisk korrekthet är ett begrepp som under en längre tid påverkat samtalsklimatet i olika debatter, men jag har dock valt att använda mig av texter publicerade under 2013 och 2014 för att på så sätt ringa in den debatt som finns kring begreppets påverkan på media som den ser ut idag. Texterna är skrivna av Sverigedemokraten Kent Ekeröth, Avpixlats krönikör Stefan Torsell, Nya tiders chefredaktör Vávra Suk samt en anonym journalist på Fria tider. Mitt primärmaterial presenteras vidare under avsnittet ”4. Överblick över texterna”.

Mitt sekundärmaterial består främst av Magnus Dahlstedts text *Den som sa't, den va't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp*. Jag har valt att använda mig av Dahlstedts teori som ett komplement till den diskursanalytiska teori som mitt arbete kommer att bygga på. Dahlstedt argumenterar i sin text för hur politisk korrekthet används och påverkar i debatter och jag anser att denna teori har en tydlig rele-

³ Phillips, Louise & Winther Jørgensen, Marianne. *Diskursanalys som teori och metod*, Studentlitteratur, Lund, 2000, s. 84.

vans för min diskursanalys. Jag kommer även att använda mig av boken *Diskursanalys- som teori och metod* för att strukturera upp den diskursanalytiska metod och teori som jag har valt att grunda mitt arbete på. Boken beskriver olika typer av diskursanalys och jag har valt att använda mig specifikt av Norman Faircloughs tillvägagångssätt då jag anser att detta tydligast strukturera upp arbetet samt beskriver hur diskurser påverkar och förändrar andra diskurser.

Med hjälp av utdrag från svensk lagstiftning och internationella konventioner kommer jag att förklara vissa relevanta begrepp som används i relation till politisk korrekthet. Jag har då valt att använda mig av två av riksdagens hemsidor samt en av FN:s hemsidor.

Jag kommer även att referera till boken *I landet Censurien* skriven av Anders Johansson för att redogöra för ett av de centrala begrepp som finns kopplade till politisk korrekthet. Jag kommer också att använda mig av Stefan Jonssons essä för hemsidan levande historia, *PK, eller konsten att dominera utan att argumentera* samt hemsidan expo.se för att definiera begreppet politisk korrekthet. Jag har även valt att använda mig av hemsidan dsm.nu för att tydliggöra för innebörden av begreppet åsiktsfascism.

Då jag i min uppsats har valt undersöka hur politisk korrekthet på olika sätt används i debatter har jag varit tvungen att avgränsa mig till en specifik diskursordning i vilken begreppet ingår. Jag har då valt att undersöka diskursordningen kring media för att se hur politisk korrekthet påverkar denna, samt hur diskursen kring politisk korrekthet påverkar diskursen kring yttrandefrihet. De artiklar som mitt primärmaterial utgörs av kommer ifrån en rad olika hemsidor men de behandlar alla på något sätt begreppet politisk korrekthet. Att jag har valt att begränsa mig till så kallade alternativjournalistiska hemsidor beror på att det är på dessa hemsidor man främst finner begreppet politisk korrekthet i den kontext jag har valt att undersöka. Mitt val av material beror även på, som jag tidigare har nämnt, att det har varit svårt att hitta bra och tydligt material där begreppet används i en argumentation och de källor som jag har valt att hämta mitt material ifrån hör till de mer etablerade alternativjournalistiska hemsidorna. Faircloughs tre kriterier har legat som grund för hur jag valt att avgränsa mitt undersökningsområde och detta har gjort att jag dels har varit tvungen att se till materialets re-

levans för den specifika diskurs jag har valt att studera, men också till tillgången till materialet och vilken problemformulering jag utgår ifrån.⁴

Hur jag har valt att avgränsa mitt material har alltså främst berott på tillgången till relevant material men också på hur detta material skulle kunna problematiseras.

1.2.2 Källkritik

Jag är medveten om att delar av både mitt primär- och sekundärmaterial är vinklat på olika sätt för att övertyga läsaren om olika åsikter. När det kommer till vissa delar av mitt sekundärmaterial har jag trots detta valt att använda mig av dessa källor för att kunna beskriva vissa centrala begrepp som inte finns definierade i till exempel nationalencyklopedin eller andra uppslagsverk. Jag anser dock att detta material går att använda för att kortfattat redogöra för huvudpoängen i de olika begreppen. Andra delar av mitt sekundärmaterial kommer, dels från studentlitteratur, samt texter skrivna av två professorer vid Linköpings universitet. Jag anser att dessa källor är tillförlitliga och jag har under arbetets gång haft i åtanke de eventuella vinklingar som finns i texterna. När det kommer till mitt primärmaterial är jag även där medveten om att de kommer ifrån mindre etablerade nyhetssidor, men jag anser även här att de på ett bra sätt ringar in den diskurs jag har valt att studera. Mycket av det som skrivs om politisk korrekthet finner man på diverse mindre kända hemsidor och innehållet är ofta skrivet av mer eller mindre halvkända opinionsbildare, journalister och samhällskritiker i största allmänhet. Jag anser trots detta att texternas existens och påverkan på debatten om politisk korrekthet är högst reell och relevant.

⁴ Phillips & Winther Jørgensen. *Diskursanalys som teori och metod*. s. 84.

2. Teori och metod

2.1 Teori

Jag har i denna uppsats valt att använda mig av diskursanalys som både teori och metod samt en mer specifik teori som behandlar just begreppet politisk korrekthets användning och påverkan i debatter. Detta innebär att jag kommer att konstruera en egen teori med utgångspunkt i Norman Faircloughs kritiska diskursanalys och Magnus Dahlstedts teori som ett komplement till denna.

En diskurs skulle kunna definieras som ”ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (eller ett utsnitt av världen).”⁵ Begreppet politisk korrekthet menar jag ingår i diskursordningen kring media. *Diskursordning* kan beskrivas som ”ett antal diskurser som strider i samma terräng.” eller ”summan av de diskurstyper som används inom en social institution eller en social domän.”⁶ Det finns en idé om vad politisk korrekthet är och hur det används inom olika områden av vårt samhälle. Av denna anledning har jag valt att göra en diskursanalys på hur begreppet politisk korrekthet påverkar diskursen kring yttrandefrihet i media för att på så sätt ringa in eventuella problem med begreppet. Språket är en central del i hur vi skapar världen och det är också den idé som ligger till grund för det diskursanalytiska angreppssätt som handlar om språkfilosofi. Det går att definiera begreppet politisk korrekthet i den mening att man kan identifiera vissa åsikter som anses vara politiskt korrekta eller inkorrekta, men begreppet får ytterligare innebörd när det tolkas och förstås i olika sammanhang. Dessa tolkningar och förståelser kan se väldigt olika ut men de bidrar alla till att skapa en slags verklighet och detta är en av grundidéerna kring diskursanalys som metod och teori.⁷

Jag har valt att använda mig av den teori och förståelse som Norman Fairclough har av diskurser, men kommer vidare använda mig av Magnus Dahlstedts teori som mer specifikt handlar om politisk korrekthet. Det som anses vara centralt för Faircloughs

⁵ Ibid., 7.

⁶ Ibid., 34 och 73.

⁷ Ibid., 15.

perspektiv är ” att diskurs är en viktig form av social praktik, som både reproducerar och förändrar kunskap, identiteter, och sociala relationer, inklusive maktrelationer, och samtidigt formas av andra sociala praktiker och strukturer.”⁸ Eftersom att syftet med denna uppsats är att undersöka diskursen kring politisk korrekthet och hur begreppet används som argumentation, samt hur detta påverkar diskursen kring yttrandefrihet kommer jag att utgå ifrån två olika teorier. Analysen av mitt primärmaterial kommer att grundas på Faircloughs tredimensionella modell som handlar om att se till tre olika delar av en kommunikativ händelse. Dessa är ”1) textens egenskaper (text); 2) de produktions- och konsumtionsprocesser som är förbundna med texten (diskursiv praktik); och 3) den bredare sociala praktik som den kommunikativa händelsen är en del av (social praktik).”⁹ Inom diskursordningen för media finner man diskursiva praktiker som till exempel debatter formulerade i artiklar, krönikor, blogginlägg och nyhetsrapportering. Det är i dessa diskursiva praktiker som man finner begreppet politisk korrekthet och det också dessa typer av kommunikativa händelser som jag har valt att analysera. Genom att analysera denna diskursiva praktik kommer jag att undersöka hur texterna är producerad och konsumeras.¹⁰ I analysen av den sociala praktiken kommer jag att identifiera ” relationerna mellan den diskursiva praktiken och den *diskursordning* som den ingår i.”¹¹ Här kommer jag att undersöka vilket system av diskurser som den diskursiva praktiken ingår i.

Vidare kommer jag att använda mig av Dahlstedts teori för att analysera textens egenskaper eftersom att denna mer konkret handlar om hur politisk korrekthet används och påverkar i debatter. Dahlstedt beskriver hur begreppet politisk korrekthet idag används som ett retoriskt vapen i olika debatter och han menar att genom att använda begreppet på ett sådant sätt öppnar detta upp för en möjlighet att, inte bara få utrymme att yttra sina åsikter, utan även en chans att kunna smutskasta sin meningsmotståndare. Dahlstedt beskriver vidare hur till exempel debattörer kan använda detta retoriska redskap för att sprida sina egna åsikter genom att framföra dem som om det vore allmänhetens. Han beskriver det även mer konkret hur vissa högerextrema grupper använder

⁸ Ibid., 71.

⁹ Ibid., 74.

¹⁰ Ibid., 73 och 85.

¹¹ Ibid., 90.

det retoriska redskapet för att visa det svenska folket att de är dem som ska berätta sanningen om hur samhället egentligen ser ut.¹² Han beskriver detta i tre centrala punkter.

PK-retorikens bärande idé är att ett 'lock' eller en slags ideologisk tröskel skulle förhindra särskilda åsikter från att framföras offentligt. Den när myter om att detta 'lock' måste 'lyftas' i offentliga diskussioner. Genom att anamma begreppet PK, och närbesläktade begrepp som 'snällism' och 'moralpanik', som retoriskt grepp är det möjligt för en debattör att (a) angripa och smutskasta något man personligen ogillar, att samtidigt (b) få tillträde till det offentliga samtalet och (c), möjligen, åtnjuta en viss legitimitet för sina personliga åsikter.¹³

Det är utifrån dessa tre punkter samt centrala begrepp jag kommer att analysera textens egenskaper för att peka ut och ringa in hur begreppet politisk korrekthet används och i vilket syfte. Faircloughs teori kommer således att stå för den delen av analysen som tolkar politisk korrekthet som en del av en diskursiv och social praktik medan Dahlstedts teori kommer att vara den teori jag utgår ifrån när jag mer konkret analyserar den text som utgör mitt primärmaterial.

2.2 Metod

Jag kommer i denna uppsats att använda mig av de fem steg som Faircloughs diskursanalytiska metod utgår ifrån. Att jag har valt att använda mig av just dessa fem steg är för att jag anser att de på ett tydligt sätt strukturerar upp genomförandet av undersökningen från början till slut. Materialet som jag har valt att analysera hade även kunnat undersökas genom en argumentationsanalys men jag har i stället valt att granska materialet genom en kritisk diskursanalys då jag anser att en sådan metod bättre ringar in fenomenet politisk korrekthet. Nedan följer de fem steg som min metod bygger på.

Problemformulering: Fairclough menar att diskursen är en del av den sociala praktiken och att det är just denna sociala praktik som man bör utgå ifrån när man utformar sin problemformulering.¹⁴ Jag kommer därför att ha den sociala praktiken, som diskursen

¹² Dahlstedt, Magnus, *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?*, 2002, *Socialistisk Debatt*, 36 [3/4]; 45-51, http://www.academia.edu/4355713/Den_som_sat_den_vat_-_Politisk_korrekthet_som_rasismens_nya_grepp (hämtad 2013-12-12), s. 2.

¹³ Ibid.

¹⁴ Phillips & Winther Jørgensen. *Diskursanalys som teori och metod*. s. 83.

kring politisk korrekthet är en del av, i åtanke när jag arbetar fram en problemformulering.

Val av material: Vilket material man väljer att studera menar Fairclough beror på tre olika kriterier, nämligen problemformuleringen, relevansen för den sociala domänen eller sociala institution man har valt att undersöka samt huruvida man har tillgång till det material man behöver.¹⁵ Dessa tre punkter har jag valt att utgå ifrån i mitt val av primär- och sekundärmaterial och framförallt tillgången till material har varit avgörande i mitt val.

Bearbetning av text: Detta steg menar Fairclough handlar om att anpassa bearbetningen av texten till den problemformulering och område man har valt att undersöka.¹⁶ Jag har i teoriavsnittet presenterat det tillvägagångssätt jag har valt för att på bästa sätt bearbeta den text som mitt primärmaterial består av. Det är framförallt mitt val av frågeställning och problemformulering som har legat till grund för detta sätt att bearbeta texten på.

Analys: Analysen utgör den mest centrala delen i Faircloughs kritiska diskursanalys och detta steg är då av naturliga skäl det mest omfattande. Fairclough har arbetat fram en tredimensionell modell som hans diskursanalys utgår ifrån. Det handlar om att man delar upp analysen av diskurs i tre olika nivåer, nämligen den diskursiva praktiken, texten och den sociala praktiken.¹⁷ Jag kommer i min analys även att använda mig av en kompletterande teori utformad av Magnus Dahlstedt. Denna teori fokuserar specifikt på hur begreppet politisk korrekthet används och påverkar samtalsklimat och den kommer ligga till grund för hur jag kommer att bearbeta och analysera mitt material. Analysen kommer således att vara uppdelad i tre olika delar, *texten*, där jag kommer tillämpa Dahlstedts teori, samt den *diskursiva* respektive *sociala praktiken* där jag kommer tillämpa Faircloughs teori.

Resultat: Mitt mål med denna undersökning att förhålla mig objektivt till det jag studerar för att i slutet av denna uppsats kunna redovisa ett intressant och sakligt resultat. I detta steg av arbetsprocessen har jag för avsikt att belysa hur begreppet politisk kor-

¹⁵ Ibid., 84.

¹⁶ Ibid.

¹⁷ Ibid., 85.

rekthet används som retoriskt vapen samt hur det påverkar diskursen kring yttrandefrihet i media.¹⁸

¹⁸ Ibid., 92.

3. Tidigare forskning

Den tidigare forskning som har gjorts i det ämne jag har valt att studera kommer jag delvis att använda mig av som teori i min egen uppsats. Magnus Dahlstedts artikel *Den som sa't, den va't...- Politisk korrekthet som rasismens nya grepp* behandlar ämnet politisk korrekthet och hur begreppet används som ett argument i olika debatter.¹⁹ Den teori som Dahlstedts presenterar i denna artikel kommer jag som tidigare nämnt att använda mig av i min analys av textens egenskaper. Även professorn Stefan Jonssons essä *PK, eller konsten att dominera utan att argumentera*, skriven för levande historia har jag delvis valt att använda mig av i denna uppsats.²⁰ John Järvenpää har även han forskat kring politisk korrekthet vilket han delvis har publicerat i en D-uppsats för Lunds universitet, samt i böckerna *Invandring och demokrati: om politisk korrekthet i Sverige 1988-2001* och *Politisk korrekthet: likriktning, åsiktsförtryck och dikotomisering*.²¹ I Järvenpääs uppsats har han fokuserat på politisk korrekthets teori och praktik och hans argumentation förefaller vara densamma som argumentationen hos de författare vars texter jag har valt att analysera. Att jag har valt att inte använda mig av hans forskning beror på att han står på ”andra sidan” av debatten kring politisk korrekthet och menar att denna inskränker på yttrandefriheten. Hans forskning har således inte varit relevant för den frågeställning jag kommer att utgå ifrån men hans uppsats har trots det varit till stor hjälp då det var genom denna jag fann Dahlstedts artikel.

¹⁹ Dahlstedt, Magnus. *Den som sa't, den va't...- Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?*. 2002.

²⁰ Jonsson, Stefan. *PK- Eller konsten att dominera utan att argumentera, Levande historia*, 2011-07,

²¹ Järvenpää, John. *Lunds universitet och den politiska korrekthetens teori och praktik*. Lunds universitet. 2005,

<http://www.reaktion.nu/PDF/PolitiskaKorrektheten.pdf> (hämtad 2013-11-28), Järvenpää, John. *Lunds universitet och den politiska korrekthetens teori och praktik*. Motpol. 2010-07-08,

<http://www.motpol.nu/johnjarvenpaa/2010/07/08/lunds-universitet-och-den-politiska-korrekthetens-teori-och-praktik/> (hämtad 2014-02-28)

4. Centrala begrepp

För att tydliggöra några av de begrepp som ofta används i anknytning till politisk korrekthet kommer jag i detta avsnitt att redogöra för innebörden av dessa centrala begrepp. Det handlar dels om begrepp som har utvecklats vidare från politisk korrekthet men också om de fri- och rättigheter som diskursen handlar om.

4.1 Politisk korrekthet

Vad som menas med begreppet politisk korrekthet handlar om i vilket sammanhang det används och kontexten har därför en stor betydelse för hur begreppet definieras. Hemsidan expo.se beskriver politisk korrekthet som en uppsättning åsikter som är tillåtna av samhället att ha, i motsats till politiskt inkorrekta åsikter som man då inte bör ha. De beskriver även hur begreppet politiskt korrekt används som ett skällsord men också att det används i många olika sammanhang. Ett exempel på hur det används idag beskriver de enligt följande: " Idag används dock begreppet i huvudsak av den främlingsfientliga rörelsen, som anklagar samhället, politikerna, tidningarna, tv och skolorna för att hindra medborgarna från att uttrycka sina åsikter. De menar att de blir censurerade av etablissemanget."²²

Stefan Jonsson, professor i etnicitet vid Linköpings universitet, beskriver även han hur politisk korrekthet används som ett pejorativ och pekar då likt Dahlstedt och Expo på hur begreppet används för att kritisera olika delar av samhället. I hans definition av begreppet finns ett tydligt fokus på hur det används i debatter och han menar att användaren av det kan peka ut meningsmotståndaren som falsk och ideologistyrd samt-

²² Expo skola. Politisk korrekthet.
http://skola.expo.se/politiskt-korrekt_153.html (hämtad 2014-02-10)

digt som den själv förespråkar bevarandet av de dominerande maktförhållanden som genomsyrar samhället.²³

Jonsson tar upp det faktum att när man talar om politisk korrekthet handlar det specifikt om den *politiska* korrektheten och inte vad som i största allmänhet anses korrekt. Han beskriver vidare vad det är som menas med den politiska korrektheten genom att förklara det som ”ett antal politiska idéer eller principer. Det som tycks gemensamt för de idéer och principer som brukar betecknas som politiskt korrekta är att de vänder sig mot rådande tradition, etablerade maktförhållanden och gammal vana.” Detta innebär då att politisk korrekthet inte är något som går att definiera som universella oföränderliga åsikter utan det förändras med tiden och samhällets utveckling eller degenivering.²⁴ Begreppet politisk korrekthet står alltså för en uppsättning åsikter som anses vara mer korrekta att ha då de är i linje med en slags grundläggande moral angående tolerans och alla människors lika värde.

4.1.1 PK-media, PK-eliten och PK-språket

PK-media är ett konstruerat begrepp som kommer ifrån politisk korrekthet och det syftar till den medierapportering som man menar inte vågar eller vill beskriva verkligheten som den faktiskt ser ut. Det handlar, som begreppet antyder, om media som förhåller sig till det som anses vara politiskt korrekt. Frustrationen kring hur politisk korrekthet påverkar media och deras nyhetsrapportering är ett tydligt exempel på hur människor åberopar yttrande- och åsiktsfriheten för att kunna ge utrymme för sina egna åsikter. Anders Johansson skriver i sin bok *I landet Censurien - En stridsskrift* om hur just mediacensuren är ett resultat av hur dagstidningarna förhåller sig till det politiskt korrekta. Johansson beskriver hur överheten, i det här fallet dagstidningarna, väljer att inte berätta ”sanningen” för Sveriges medborgare.

Dagstidningarna sviker sina läsare när de väljer att vara politiskt korrekta hellre än att berätta den osminkade sanningen om tillståndet i Sverige. Sverige kan mycket väl vara på väg mot något som kan liknas vid anarki, styrt av kriminella gäng. Men vi vet inte eftersom yttrandefriheten inskränks och demokratiska spelregler upphävs.²⁵

²³ Jonsson, Stefan. *PK- Eller konsten att dominera utan att argumentera*, Levande historia, 2011-07, s. 12.

²⁴ *Ibid.*, 5.

²⁵ Johansson, Anders, *I landet Censurien: En stridsskrift*, DeSaMek Publishing, Estland, 2007, s. 32.

Det som Johansson beskriver här ovan är ett typiskt exempel på det som PK-media står för, nämligen att de etablerade dagstidningarna förhåller sig till det som anses vara politiskt korrekt istället för att rapportera om verkligheten som en faktiskt ser ut.²⁶

PK-uttrycket förekommer även i en del andra konstruktioner, som till exempel PK-eliten och PK-språket. Det kommer framgå i undersökningen vad dessa uttryck syftar till men det handlar kortfattat om den politiska överheten och ibland även media som förhåller sig till politisk korrekthet samt ord och sätt att tala som är politiskt korrekta.

4.2 Yttrande- och åsiktsfrihet

Inte sällan åberopar de som ställer sig emot politisk korrekthet rättigheten att få yttra sina åsikter fritt. Att påstå att det råder en dikotomi mellan yttrandefrihet och politisk korrekthet har blivit ett vanligt argument mot allt det som på något sätt anses vara PK. I artikel 19 i ICCPR, konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, beskrivs människors rätt till yttrande- och åsiktsfrihet. Under § 2 finner vi att

Var och en har rätt till yttrandefrihet. I denna rätt ingår frihet att oberoende av territoriella gränser söka, ta emot och sprida uppgifter och idéer av alla slag, i tal, i skrift och i tryck, i konstnärlig form eller genom annat valfritt uttrycksmedel.²⁷

Detta kommer dock inte utan ansvar vilket beskrivs vidare under § 3:

Utövandet av de rättigheter som avses i punkt 2 medför särskilda skyldigheter och särskilt ansvar. Detta utövande får därför underkastas vissa inskränkningar men endast sådana som är angivna i lag och som är nödvändiga a) för att respektera andra människors rättigheter eller anseende, b) för att skydda den nationella säkerheten, den allmänna ordningen, folkhälsan eller sedligheten.²⁸

Yttrande- och åsiktsfrihet är rättigheter som skyddas under såväl internationella konventioner som i Sveriges grundlag. I kapitel 2 i regeringsformen skyddas all medborgares grundläggande fri- och rättigheter. ”1 § Var och en är gentemot det allmänna till-

²⁶ Ibid.

²⁷ FN (Förenta nationerna). Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR). 2011. <http://www.fn.se/fn-info/vad-gor-fn/manskliga-rattigheter-och-demokrati/karnkonventionerna/konventionen-om-medborgerliga-och-politiska-rattigheter-iccpr/> (hämtad 2014-06-01), s. 10.

²⁸ Ibid.

försäkrad 1. yttrandefrihet: frihet att i tal, skrift eller bild eller på annat sätt meddela upplysningar samt uttrycka tankar, åsikter och känslor,”²⁹

Detta visar tydligt hur yttrandefrihet är en rättighet som även för med sig vissa skyldigheter men trots detta väljer de som åberopar åsiktsfriheten ofta att ignorera dessa skyldigheter. I debatten kring politisk korrekthet argumenteras det flitigt för vikten av att kunna åtnjuta just denna rättighet men problemet ligger dock i hur de skyldigheter som kommer med denna rättighet av förklarliga skäl inte får samma uppmärksamhet.

4.2.1 Åsiktsfascism

Åsiktsfascism beskrivs på hemsidan dsm.nu enligt följande ”Åsiktsfascismen. En fascism uppbyggd genom en institutionalisering av vissa åsikter och åsiktmönster samtidigt som andra åsikter och åsiktmönster blivit överröstade och undanträngda. Å ena sidan dominans. Å den andra marginalisering.”³⁰ Åsiktsfascism handlar som det låter om hur till exempel media ignorerar den demokratiskt grundläggande yttrandefriheten genom att kontrollera vilka åsikter som får och inte får uttryckas.

²⁹ Sveriges riksdag. Kungörelse (1974:152) om beslutad ny regeringsform.
http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Lagar/Svenskforfattningssamling/Kungorelse-1974152-om-beslu_sfs-1974-152/#K2 (hämtad 2014-02-25)

³⁰ DSM. Åsiktsfascismen.
<http://www.dsm.nu/asiktsfascismen.html> (hämtad 2014-02-20)

5. Överblick över texterna

I detta avsnitt kommer jag att ge en överblick över de artiklar som utgör mitt primärmaterial för att tydligare visa på vad det är som ligger till grund för min analys. Jag kommer även att citera de delar av artiklarna som jag anser tydligt går att koppla till den teori jag har valt att utgå ifrån. Eftersom att mitt utrymme är begränsat kommer jag enbart att redogöra för de delar av artiklarna som senare kommer att vara relevant för min analys.

Om Nosh & Chows lögner och svensk medias villighet att återge dem Kent Ekeroth

Sverigedemokraten Kent Ekeroth har på sin egen hemsida/blogg kentekeroth.se skrivit ett inlägg om händelsen på stockholmsrestaurangen Nosh & Chow som ägde rum den 17e januari i år. Blogginlägget är en reaktion på hur media har beskrivit incidenten och syftet med inlägget är att redogör för vad som faktiskt hände när han blev utslängd från restaurangen då han menar att media har återgett händelsen på ett missledande sätt. Ekeroth skriver att ”Det fungerar nämligen så i dagens Sverige, med vår PK-media tillsammans uppenbarligen med ett nöjesetablissemang som är exakt likadana; sverigedemokrater och vänner till sverigedemokrater får inte längre gå på restaurang.”³¹ Ekeroth beskriver vidare i detalj hur kvällen fortlöper efter att han och några av hans vänner har titta på fotboll och bestämmer sig för att ta en drink på Nosh & Chow. Han och hans sällskap uppmanades efter en kort stund att gå därifrån och Ekeroth menar att detta var på grund av att han är sverigedemokrat. Ekeroth beskriver också hur media kontaktade honom och sedan hittade på lögner om vad som hade hänt.

I en sådan situation kan man ju tycka att det är restaurangen som bör kritiseras och ifrågasätas. Men icke. Detta är ju Sverige. Så vad händer? Jo, PK-media börjar ringa; mig, SD och alla andra. Restaurangen går ut med en rak lögn om att någon ”kvinna” ska ha blivit ”kränkt” av

³¹ Ekeroth, Kent. *Om Nosh & Chows lögner och svensk medias villighet att återge dem*. Kent Ekeroths blogg. 2013-01-19
<http://kentekeroth.se/tag/politisk-korrektet/> (hämtad 2014-02-20)

mig. Kvinnan i sig är bekvämt nog anonym. Ingen i vårt sällskap talade överhuvudtaget med någon kvinna på stället. Alls. Inte ett ord.³²

Ekeroth länkar även i inlägget till en ljudfil där han menar att man kan höra värden som bad dem att gå motivera detta genom att säga att det var för att de är sverigedemokrater. Han skriver även i inlägget hur restaurangen i efterhand, dels har påstått att de blev utslängda på grund av att han kränkte en kvinna, men också att värden inte jobbade för dem. Därefter följer en rad argument för att restaurangen talar osanning och hur media fortsätter att förvrida sanningen.

Media fortsätter dock drevet, tar ett anonymt vittnesmål som sanning trots att flera andra vittnen, både poliser och bekanta som var med mig hela kvällen, visar motsatsen, trots ljudinspelning som visar sanningen och trots att VD:n dessutom i princip drar tillbaka anklagelsen mot mig.³³

Ekeroth länkar sedan till nyhetssidan Nyheter24.se som har skrivit om händelsen och menar att detta är den mest sanningsenliga rapporteringen av det som hände den kvällen.

Kontentan av allt detta är rätt uppenbar: nöjesbranschen i denna stad är rabiata anti-SD. Tillammans med den rabiata anti-SD media vi har i Sverige valde de att ljuga hejvilt, väl medvetna om att PK-media inte skulle göra några större ansträngningar att undersöka deras påståenden, trots att det inte ter sig så svårt.³⁴

Efter detta påstående följer en redogörelse för hur han tidigare har behandlats på restauranger och på andra offentliga platser. Inlägget avslutas med yttranden om media och hur han kommer att anmäla händelsen.

Nej, jag vägrar anpassa mig till folk som anser att jag inte har rätt att vistas utomhus, bara för att media- och nöjesbranschen är rabiata åsiktsfascister. Jag är ledsen – men sådana situationer är inte mitt fel, det är deras. [...] Jag kommer anmäla restaurangen och se till att detta blir grundligt undersökt, att kvinnan som ljuger om kränkningen dras fram i ljuset, att det så kallade vittnet i Expressen, att restaurangen, svensk media och alla de som ljuger ska ställas till svars för deras rena lögner och propaganda.³⁵

³² Ibid.

³³ Ibid.

³⁴ Ibid.

³⁵ Ibid.

Politisk korrekthet som härskarmetod

Stefan Torsell

Stefan Torsell, krönikör för alternativjournalistiska nyhetssidan avpixlat.info, inleder sin krönika *Politisk korrekthet som härskarmetod* med att beskriva hur PK delvis handlar om att skydda minoriteter.

Det kan gälla ras, funktionsnedsättning, sexuell läggning, kultur och världsåskådning, men också egenarter som dialekter, fetma och utseende så att inte enskilda personer eller grupper av personer ska lida skada. Politiskt korrekt handlar ofta om ordval men även hänsyn till minoriteters olika kulturformer.³⁶

Torsell beskriver detta genom att peka på hur den som förolämpas eller kränks behöver det politiskt korrekta som skydd och han erkänner också att så här långt står politisk korrekthet för något bra. Torsell beskriver dock vidare hur det även finns en del problem med politisk korrekthet och han syftar då till att det endast är minoritetsgrupper som behöver skyddas från majoritetsgruppen och att PK saknar en gemensam värdegrund.

PK är alltså något mer än bara ett hänsynstagande till olika minoriteters mentala välbefinnande. Det är också en härskarteknik för att begränsa uppstickande gruppers anspråk på att genomdriva en majoritetskultur. PK-eliten motverkar alla former av enhetlighet eftersom en grupps ledande ställning kan riskera att kväva en del minoriteters rättigheter. PK-språket syftar alltså till att parallella samhällen med olika värdegrunder ska kunna fortleva, inte att lösa konflikter.³⁷

Torsell tar även upp problemet med att man inte behöver vara politiskt korrekt med majoritetsgruppen, men då med undantag av kvinnor som han menar även de skyddas av PK-språket. Han beskriver vidare hur landsbygdens folk, som han beskriver ” utgör oftast det mest genuina i en majoritetskultur”³⁸, är en grupp vars kultur och traditioner det är fullt accepterat att uttala sig nedlåtande om. Han menar att PK-eliten vill eliminera allt som upplevs som svenskt. Torsell menar också att de aldrig skulle tolerera en granskning själva och att den analys han gör av PK-uttrycket i denna krönika inte skulle publiceras i svensk media då han påstår att även media har blivit en del av det övre maktskiktet.

³⁶ Torsell, Stefan. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. Avpixlat. 2013-04-01, <http://avpixlat.info/2013/03/27/politisk-korrekt-harskarmetod/> (hämtad 2014-02-22)

³⁷ Ibid.

³⁸ Ibid.

Minoriteterna ska alltid vara minoriteter. Skulle exempelvis islamistiska grupper kräva inskränkningar i PK-makten så kommer vi omedelbart att få höra rop på polis och vattenkanoner. Var så säkra! Om islamistiska grupper däremot ifrågasätter majoritetssamhällets folk så möter de PK-elitens tysta medgivande. [...] Borgerligheten har nu tvingats inta ståndpunkter som är helt främmande som exempelvis att ifrågasätta svenska traditioner, svensk kultur eller att vilja den egna nationen väl. De har börjat förneka sin egen kultur för att vara PK-eliten till lags.³⁹

Torsell tar även upp aspekten kring hur politisk korrekthet påverkar språket och han ger några exempel på förändringar av ord och uttryck. ”Politisk korrekthet innebär att språket neutraliseras från associationer som kan leda till kön eller härkomst. [...] Han och hon blir hen. Tre mörkhyade våldtäktsmän benämns som svenska medborgare”⁴⁰ Avslutningsvis tar Torsell upp några exempel på hur PK-språket utgår från att normen är mannen och att PK-eliten är intresserad av ”att minoriteters rätt ska hindra en majoritetskultur och motverka ett samhälle med en gemensam värdegrund. I samma stund en gemensam värdegrund skulle uppstå förlorar de sin maktbas och ersätts av samhällsbyggare, intellektuella och humanister.”⁴¹

Tidningar som Nya Tider stärker demokratin

Vávra Suk

Chefredaktören för Nya tider Vávra Suk svarar på SVT debatt på kultur- och medie-minister Lena Adelsohn Liljeroths debattinlägg om presstöd och hur antidemokratiska tidningar inte borde vara berättigade till detta stöd. Suk menar att det inte handlar om demokratiska värderingar utan om politiskt korrekta värderingar. ”Och politisk korrekthet är demokratins dödgrävare. Nya Tider ställer sig bakom både yttrandefrihet och respekt för politiska motståndares åsikter”⁴², skriver Vávra Suk i en replik. Suk menar att Adelsohn Liljeroths argumentation om att det handlar om ifall skattebetalare bör vara med och understödja spridning av åsikter som hon menar inte är förenliga med

³⁹ Ibid.

⁴⁰ Ibid.

⁴¹ Ibid.

⁴² Suk, Vávra. *Tidningar som nya tider stärker demokratin*. SVT Debatt. 2013-10-01 <http://debatt.svt.se/2013/10/01/tidningar-som-nya-tider-starker-demokratin/> (hämtad 2014-02-23)

”demokratiska samhällets grundläggande värden.”⁴³ inte handlar om demokratiska värderingar utan om vad som anses vara politisk korrekt. Suk beskriver vidare hur politisk korrekthet handlar om att likrikta politiken. Han anser att ”Gammelmedia har i årtionden svikit sitt journalistiska uppdrag bland annat i invandringsfrågan.”⁴⁴ Suk ger ett exempel på en sådan typ av likriktning.

Att bryta detta mönster av likriktning borde givetvis ha hög prioritet i en sann demokrati. I det senaste numret av Nya Tider kunde vi konstatera att det var de föraktade avstickarna i det svenska medialandskapet (Fria Tider och Proletären) som hade rapporterat om en händelse som ställde händelserna i Syrien i ett helt nytt ljus och som egentligen borde ha lett till både idogt grävande och självkritik. Den ”rumsrena” pressen förteg istället samstämmigt händelsen. När vi frågade dem varför, kunde ingen ge oss ett vettigt svar.⁴⁵

Han spekulerar sedan i huruvida det handlar om demokratiska värderingar eller alternativ medias granskning av makten som är orsaken till Adelson Liljeroths uttalande. Suk hävdar att Nya tiders ambition bland annat är att ”erbjuda en plattform fri från åsiktsförtryck där debattörer från olika politiska läger kan komma till tals.”⁴⁶

Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik

Fria tider

Nyhetsidan Fria tider skriver i en artikel om nationalekonomen Assar Lindbecks föreläsning på ett seminarium anordnat av Centerpartiet måndagen den 28e oktober 2013. Seminariet handlade om hur ”Sveriges arbets- och bostadsmarknader kan reformeras.”⁴⁷ och Fria tider belyser speciellt det faktum att Lindbeck förespråkade en restriktiv invandringspolitik samt att han betonade vikten av en diskussion ”utan politiskt korrekta skygglappar.”⁴⁸ Fria tider försätter sedan med att beskriva vilka frågor som låg i fokus under seminariet, nämligen svårigheten för unga och invandrare att få fast anställning och bostad. Artikeln följer sedan med ett uttalande från Lindbeck som säger att man måste tänka utanför den politiska korrekthetens box för att man ska kunna

⁴³ Ibid.

⁴⁴ Ibid.

⁴⁵ Ibid.

⁴⁶ Ibid.

⁴⁷ Fria tider. *Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik*. Fria tider. 2013-10-28, <http://www.friatider.se/tung-ekonom-sverige-maste-ha-en-restriktiv-invandringspolitik> (hämtad 2014-02-27)

⁴⁸ Ibid.

ta itu med sådana här frågor och att ”politiskt korrekta lösningar” påverkar diskussionen negativt genom att det gör det svårt för många att tänka rationellt kring dessa typer av frågor. Fria tider beskriver vidare hur Lindbeck presenterar statistik över arbetslösheten hos utlandsfödda och att han ska ha beskrivit detta som ett

’skrämmande’ och svårlöst problem. – Vad tyder de här siffrorna på? Ja, de tyder enligt vad jag förstår på att svensk arbetsmarknad inte är särskilt väl anpassad till den typ av invandring som vi har idag med lågutbildade från utomeuropeiska länder, sade Lindbeck.⁴⁹

Artikeln fortsätter sedan med fler uttalanden av Lindbeck om hur han ser på invandningsfrågan

– Ett rikt land som Sverige med nio miljoner invånare i en värld med många miljarder fattiga kan omöjligen ha fri invandring. De måste ha restriktiv invandring. Och den måste vara ganska restriktiv om man ska skydda löner och välfärdssystem i rika länder. Det är fullständigt ofrånkomligt, sade Lindbeck.⁵⁰

⁴⁹ Ibid.

⁵⁰ Ibid.

6. Analys och diskussion

6.1 Analys

Jag kommer i denna analys att titta närmare på de fyra texter som jag har presenterat under föregående avsnitt. Detta kommer jag att göra genom att använda mig av Dahlstedts teori för analys av textens egenskaper samt Faircloughs teori för analys av den diskursiva och sociala praktiken.

Textens egenskaper

Smutskastning av meningsmotståndare

Kent Ekeroth har ett tydligt syfte med sitt inlägg, nämligen att föra fram sin version av vad som hände den 17e januari i år, men också att påpeka hur svensk media förhåller sig till det som anses vara politiskt korrekt. Redan i inledningen beskriver Ekeroth hur han menar att PK-media tillsammans med nöjesetablissemangen har valt att stänga ute sverigedemokrater från att gå på restaurang. Ekeroth fortsätter sedan med att kritisera PK-media och beskriver hur det började spridas lögnen om vad som hade hänt. Denna typ av resonemang går tydligt att koppla till Dahlstedts teori om hur politisk korrekthet som ett retoriskt vapen ger fördelar till den som använder det.⁵¹

Ekeroth målar upp en bild av att det finns en kamp mellan han själv och PK-media. PK-media blir således hans meningsmotståndare som han i detta inlägg försöker att smutskasta. Ekeroth framställer på ett flertal ställen i sitt inlägg anti-SD nöjesbranschen eller anti-SD media, vilka även de är hans meningsmotståndare, för att vara rabiata. Ekeroth får möjlighet att smutskasta dessa för att de, likt PK-media, inte anser att det är viktigt att granska händelsen ytterligare och att på så sätt få reda på sanningen. Han framställer upprepade gånger media som lögnare och kallar dem och nöjes-

⁵¹ Ekeroth. *Om Nosh & Chows lögnen och svensk medias villighet att återge dem.* (hämtad 2014-02-20)

branschen även vid ett tillfälle för ”rabiata åsiktsfascister”.⁵² Genom att använda sig av olika begrepp som PK-media, lögnare och åsiktsfascister tar Ekeroth till det retoriska vapnet som Dahlstedt menar kan användas för att smutskasta ”de andra”, de som inte är på Ekeroths sida och som förmodligen inte heller röstar på sverigedemokraterna. Ekeroth målar, genom att använda sig av dessa begrepp, upp en bild om att ”de andra” är lögnare medan han själv står för sanningen.⁵³ Även i Stefan Torsells krönika *Politisk korrekthet som härskarmetod* publicerad på avpixlat finner man en tydlig uppdelning mellan ett ”vi” och ”dem”. Torsell har tillskillnad från Ekeroth valt att inte enbart fokusera på media utan i stället på det han kallar för PK-eliten. PK-eliten utgör alltså hans meningsmotståndare i det här fallet. Torsell beskriver dock inte PK-eliten med sådana starka ord som Ekeroth gör i sitt inlägg. Hans fokus är inte på att smutskasta sin meningsmotståndare utan han väljer snarare att försöka vinna tillgång till det offentliga samtalet och framförallt försöker han erhålla en viss legitimitet för sina åsikter.⁵⁴ I likhet med Ekeroths text handlar det även i debattartikeln skriven av Vávra Suk om hur media förhåller sig till det som anses vara politiskt korrekt. Suk ägnar sig dock inte heller lika mycket åt smutskastning av sin meningsmotståndare men skriver ändå att ”Gammelmedia har i årtionden svikit sitt journalistiska uppdrag bland annat i invandringsfrågan.”⁵⁵ Det Suk menar med detta påstående är att mer etablerad media, som till exempel Dagens nyheter och Svenska Dagbladet, förhåller sig till det som anses vara politiskt korrekt och att de då inte vågar rapportera om invandringsfrågor. Genom detta påstående får han tillfälle att smutskasta sina konkurrenter genom att framställa dessa som svikare.⁵⁶ I Fria tiders artikel om Assar Linbecks deltagande i seminariet anordnat av Centerpartiet används inte begreppet politisk korrekthet på samma sätt som i de andra tre artiklar-/texterna. Enligt artikeln är det Lindbeck själv som har använt sig av begreppet politisk korrekthet i sin föreläsning för att belysa vikten av att kunna diskutera dessa frågor utan vad han kallar ”politiskt korrekta låsningar”.⁵⁷ Begreppets existens i artikeln handlar inte så mycket om smutskastning utan snarare om

⁵² Ibid.

⁵³ Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* S.2.

⁵⁴ Torsell. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. (hämtad 2014-02-22) och Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁵⁵ Suk. *Tidningar som nya tider stärker demokratin*. (hämtad 2014-02-23)

⁵⁶ Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁵⁷ Fria tider. *Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik*. Fria tider. (hämtad 2014-02-27)

ett konstaterande av att det finns viktiga frågor som behöver diskuteras utan närvaron av politisk korrekthet som påverkar samtalet.

Det offentliga samtalet

Genom att använda sig av begrepp som PK-media och åsiktsfascister får Ekeroth tillgång till det offentliga samtalet kring åsiktsfrihet och vilka rättigheter som gäller i en demokrati. Han frågar oss indirekt om det är acceptabelt med diskriminering på grund av politisk tillhörighet och om det är rätt att media inte förmedlar sanningen.⁵⁸ Genom att diskutera dessa frågor får han alltså tillgång till det offentliga samtalet kring åsiktsfrihet. Även i Torsells krönika används begreppet politisk korrekthet för att få tillgång till det offentliga samtalet. Dahlstedt beskriver hur användningen av begreppet politisk korrekthet i en debatt kan ge debattören tillgång till det offentliga samtalet genom att argumentera för hur politisk korrekthet påverkar vårt samhälle negativt.⁵⁹ Genom att påpeka hur landet för närvarande styrs av politiker som försöker att eliminera den svenska traditionen och kulturen banar också Torsell väg in i det offentliga samtalet om hur ett land bör och inte bör styras. Dock är krönikan skriven för en hemsida som Torsell regelbundet skriver för vilket gör att han inte på samma sätt behöver argumentera sig in i det offentliga samtalet. Samtidigt som Torsell argumenterar för att politisk korrekthet används av det övre maktskiktet som en härskarmetod använder han själv politisk korrekthet som ett retoriskt vapen med vilket han kan både få tillgång till det offentliga samtalet, smutskasta sin meningsmotståndare och åtnjuta en viss legitimitet för sina åsikter.⁶⁰ I Suks debattartikel ser man, till skillnad från de andra författarnas texter, tydligt hur användandet ger honom tillgång till det offentliga samtalet. Eftersom att Suks debattartikel publicerats på SVT debatt är den öppen för en bredare publik än framförallt Ekeroths men också Torsells och Fria tiders texter. Genom att framställa Adelson Liljeroth som politiskt korrekt får Suk tillgång till det offentliga samtalet kring bland annat media. Suk får en chans att dels ventilerar sin frustration kring ”gammelmedia” men också i största allmänhet möjligheten att kritisera dem som är

⁵⁸ Ekeroth. *Om Nosh & Chows lögnar och svensk medias villighet att återge dem.* (hämtad 2014-02-20)

⁵⁹ Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁶⁰ Torsell. *Politisk korrekthet som härskarmetod.* (hämtad 2014-02-22) och Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

politisk korrekta.⁶¹ I Fria tiders artikel går det inte lika tydligt att se kopplingar med användandet av begreppet och Dahlstedts teori om politisk korrekthet som retoriskt vapen. Om artikeln i stället hade handlat om en debatt kring invandringsfrågan och begreppet politisk korrekthet hade använts för att beskriva hur åsikter censurerars hade kopplingen varit betydligt tydligare. Som den nu är skriven får man snarare fokusera på i vilket syfte den är skriven och vad de har valt att fokusera på, samt vad de citerar.⁶² I samtliga texter ser man tydligt personliga röst bakom de skrivna orden och detta uppmuntrar till att skapa sig en egen åsikt i den debatt som texten fokuserar på.

Legitimitet för egna åsikter

Dahlstedt ger ett konkret exempel i sin text *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* på hur det händer att högerextrema grupper tar till begreppet politisk korrekthet för att framställa etablissemang som lögnare. På detta sätt kan man i viss mån legitimera sina egna åsikter genom att man själv framstår som en sanningssägare gentemot det lögnaktiga etablissemang. Genom att Ekeroth ett flertal gånger framställer media som lögnare tar han till just detta retoriska knep. På det sätt som Ekeroth användander sig av begreppet PK-media och hur han framställer denna gör att han förmodligen vinner en viss legitimitet för sina åsikter.⁶³ Oavsett om det som Ekeroth skriver stämmer eller inte finns det en möjlighet att de som läser hans inlägg sympatiserar med hans åsikter. Ekeroth har vinklat sitt inlägg på ett sätt som inte bara framställer honom som ett offer utan även som en person som ska förmedla sanningen till folket. Ekeroth har inte bara fått tillgång till den offentliga debatten, utan han får även möjlighet att smutskasta sina meningsmotståndare genom att hinta om att de som förhåller sig till politisk korrekthet inte bara diskriminerar utan också ljuger.⁶⁴

⁶¹ Suk. *Tidningar som nya tider stärker demokratin.* (hämtad 2014-02-23) och Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁶² Fria tider. *Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik.* Fria tider. (hämtad 2014-02-27)

⁶³ Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁶⁴ Ekeroth. *Om Nosh & Chows lögn och svensk medias villighet att återge dem.* (hämtad 2014-02-20) och Dahlstedt. *Den som sa 't, den va 't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

Man finner även i Torsells text flera exempel på hur han använder politisk korrekthet som ett retoriskt vapen för att legitimera sina egna åsikter. Torsells huvudpoäng är att politisk korrekthet används som en härskarmetod för att på olika sätt kotrollera makten och som han tydligt beskriver ” Det är också en härskarteknik för att begränsa uppstickande gruppers anspråk på att genomdriva en majoritetskultur”⁶⁵ och att PK-eliten vill avlägsna allt som är svenskt. Han går till och med så långt att säga att borgerligheten har börjat förneka den svenska kulturen för att anpassa sig till PK-eliten. Detta argument om att den politiska överheten, genom att ta hänsyn till minoritetsgrupper, försummar de svenska traditionerna och kulturen väcker förmodligen en del frustration hos många svenskar och Torsell vinner på så sätt legitimitet för sina åsikter. Han beskriver även folk från landsbygden som det mest genuina i en majoritetskultur och att detta inte är något som PK-eliten har för avsikt att skydda från nedlåtande uttalanden. Även detta argument väcker förmodligen en del känslor hos många svenskar och återigen får Torsell över läsare på sin sida av debatten.⁶⁶ Även Suk använder sig av begreppet politisk korrekthet på detta sätt för att legitimera sina åsikter. Suk använder sig i debattartikeln av begreppet som till exempel yttrandefrihet och han förespråkar ”respekt för motståndares åsikter”⁶⁷ för att framställa sig själv som den toleranta och hänsynstagande i sammanhanget. På detta sätt vinner han legitimitet för sina åsikter jämfört med kultur- och medieministern Lena Adelsohn Liljeroth som genom sitt uttalande framställs som en person som inte värnar om yttrandefrihet och demokratiskt grundläggande rättigheter. Suk förstärker detta argument genom att beskriva hur Adelsohn Liljeroth enbart respekterar det som är politiskt korrekt och inte, som hon själv påstår, demokratiska värderingar. Han påstår att politisk korrekthet handlar om att likrikta politiken och att Nya tiders ambition är att ”erbjuda en plattform fri från åsiktsförtryck där debattörer från olika politiska läger kan komma till tals.”⁶⁸ Genom detta påstående vinner Suk stor legitimitet för sina åsikter då många förmodligen skulle hålla med honom om att åsiktsfrihet är en grundläggande rättighet i en demokrati.⁶⁹ Även i Fria tiders artikel ser man tydligt hur det retoriska vapnet används för att åtnjuta legitimitet

⁶⁵ Torsell. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. (hämtad 2014-02-22)

⁶⁶ Torsell. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. (hämtad 2014-02-22) och Dahlstedt. *Den som sa't, den va't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁶⁷ Suk. *Tidningar som nya tider stärker demokratin*.(hämtad 2014-02-23)

⁶⁸ Ibid.

⁶⁹ Suk. *Tidningar som nya tider stärker demokratin*.(hämtad 2014-02-23) och Dahlstedt. *Den som sa't, den va't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

för vissa åsikter. Lindbeck, som är en välkänd nationalekonom, fungerar i Fria tiders artikel som en utomstående part som bekräftar det som Fria tider på ett sätt står för, nämligen offentliga samtal som inte regleras av politisk korrekthet. Att Lindbeck även fokuserar på invandringsfrågan ger Fria tider möjligheten att också få bekräftelse för att det framförallt är dessa frågor som måste diskuteras utan påverkan av politisk korrekthet. Fria tider citerar Lindbeck för att på så sätt åtnjuta en viss legitimitet för deras egna åsikter. De hävdar att Lindbeck under seminariet påpekade att politiskt korrekta läsningar hindrar människor från att tänka rationellt kring frågor om arbetslöshet och bostadsbrist. Att de valde att ta med det uttalandet i den relativt korta artikeln tyder på att de vill visa på hur även en välkänd nationalekonom anser att politisk korrekthet påverkar människors förmåga att tänka rationellt⁷⁰.

Det presenteras i artikeln enbart statistik över utlandsfödda och invandring och politisk korrekthet är två begrepp som används genomgående i artikeln. Hemsidan expo.se beskriver Fria tider som en nyhetssida som fokuserar på att ”peka ut invandrare som en kriminellt belastad homogen grupp.”⁷¹ trots att de själva hävdar att deras mål är att leverera ”fria” nyheter. Det framgår dock tydligt att Fria tider fokuserar en hel del på att skriva ut ursprung på gärningsmän och att rapportera om sådant som hintar om problematik kring invandring. Att de valde att skriva artikeln om Assar Lindbecks föreläsning på seminariet den 28e oktober och framförallt fokusera på det som Lindbeck sa om politisk korrekthet och invandring är således inte annorlunda från hur de i övrigt rapportera om händelser. Det finns en tydlig underton i artikeln hur de sympatiserar med Lindbecks åsikter och genom artikeln tar får de chansen att bekräfta vikten av de åsikter som de själva står för.⁷²

⁷⁰ Fria tider. Tung ekonom: *Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik*. Fria tider. (hämtad 2014-02-27)

⁷¹ Jakobsson, Johannes. *De ligger bakom Fria tider*.

http://expo.se/2011/de-ligger-bakom-fria-tider_3800.html (hämtad 2014-02-27)

⁷² Fria tider. *Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik*. Fria tider. (hämtad 2014-02-27)

Diskursiv praktik

Genom Dahlstedts teori kunde jag identifiera begreppet politisk korrekthet som en del av argumentationen i de olika artiklarna, samt definiera ett mönster kring hur och i vilket syften begreppet användes. Vid första anblick tror man att argumentationen handlar om frustration kring hur media och samhällets maktelit förhåller sig till politiskt korrekta åsikter, men genom att applicera Dahlstedts teori på de olika texterna finner man hur det politiskt korrekta ger dessa samhällskritiker en enkel väg in i det offentliga samtalet. Väl där får de genom det retoriska vapnet en möjlighet att åtnjuta legitimitet för sin egna åsikter. På grund av det politiskt korrekta kan författarna enkelt kritisera sina meningsmotståndare och samtidigt få en chans att föra fram sina egna åsikter utan att egentligen behöva argumentera för sin sak. Författarna framför kritik mot hur politisk korrekthet styr vad som får tyckas och uttryckas i det offentliga samtalet och inte sällan målas meningsmotståndarna upp som lögnare. Politisk korrekthet är anledningen till att dessa olika texter produceras och det är i det här fallet i form av debattartiklar, krönikor och blogginlägg som diskussionen kring politisk korrekthet tar plats. Torsell beskriver i sin krönika *Politisk korrekthet som härskarmetod* hur PK-eliten på olika sätt försöker att kontrollera makten och han påstår att den analys han har gjort av begreppet politisk korrekthet förmodligen inte skulle publiceras i svensk media som den ser ut idag. Samtidigt som Torsell beskriver politisk korrekthet som ett sätt att kontrollera makten använder han själv, om man utgår ifrån Dahlstedts teori, politisk korrekthet som ett retoriskt vapen med vilket även han påverkar diskurser. På så sätt får han tillfälle att smyga in sina egna åsikter i debatten. Även Suk använder sig av begreppet politisk korrekthet i sin argumentation för att legitimera sina egna åsikter.⁷³ Alla dessa texter är producerade i syftet att övertyga läsarna om de åsikter som författarna själv har. Politisk korrekthet har i detta sammanhang alltså använts för att kunna övertyga läsarna om dessa åsikter och detta utan att de egentligen har behövt argumentera för sina teser.

⁷³ Suk. *Tidningar som nya tider stärker demokratin*. (hämtad 2014-02-23) och Torsell. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. (hämtad 2014-02-22)

Politisk korrekthet används idag som ett knep för att hävda att man själv värnar om demokratiska värderingar och hänsyn till yttrande- och åsiktsfrihet. Det finns dock en spänning mellan dem som anses vara politiskt korrekta och dem som fördömer politisk korrekthet. Ekeroth är ett tydligt exempel på en politiker som inte värnar om mångkulturalism och religionsfrihet och som tar till politisk korrekthet som retoriskt vapen för att understryka vikten av andra grundläggande rättigheter för en demokrati, nämligen yttrande- och åsiktsfriheten.⁷⁴ Det politiskt korrekta har således lett till en kamp mellan människors olika rättigheter. Denna kamp uttrycks i media och framförallt på alternativjournalistiska hemsidor.

I Torsells krönika och i Fria tiders artikel finner man en hög grad av interdiskursivitet vilket betyder att texten även innehåller många andra diskurser.⁷⁵ I Torsells krönika finner man kopplingar till dikursen kring makt och maktutövande, men också till dikursen kring språk. I Fria tiders artikel kan man likaså urskilja en viss interdiskursivitet då artikeln även handlar om invandringspolitik och arbetslöshet.⁷⁶ Genomgående för alla texter är att de genom begreppet politisk korrekthet indirekt kan kopplas till dikursen kring åsiktsfrihet, vilket förefaller väldigt naturligt då politisk korrekthet enligt de fyra författarna är motsatsen till just detta. Enligt Faircloughs teori finns det en koppling mellan hög interdiskursivitet och förändring vilket man tydligt kan se i Torsells och Fria tiders texter.⁷⁷ Författarna argumenterar för en förändring av *hur*, av *vem* och *vilka* åsikter som får uttryckas i det offentliga samtalet. Genom att peka på de olika diskurserna ger de tydliga exempel på hur politisk korrekthet på olika sätt påverkar samhället och samtalsklimatet. Texterna uppmuntrar till förändring av det åsiktsförtryck som de menar råder i det svenska samhället. Ekeroths och Torsells texter är producerade i syftet att visa läsarna hur samhället på olika sätt behandlar dem som tycker annorlunda. De som konsumerar dessa texter delar förmodligen redan deras åsikter då de är skrivna på mediala plattformar som delvis har uppkommit på grund av politisk korrekthet, och då framför allt i media.⁷⁸ Suks debattartikel har således en större chans att, genom sin tillgång till det offentliga samtalet, påverka till förändring då den är

⁷⁴ Ekeroth, Kent. Islamiseringen. <http://kentekeroth.se/islamiseringen/islamiseringen-2/> (hämtad 2014-02-20)

⁷⁵ Phillips & Winther Jørgensen. *Diskursanalys som teori och metod*. s. 86.

⁷⁶ Fria tider. *Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringspolitik*. Fria tider. (hämtad 2014-02-27) och Torsell. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. (hämtad 2014-02-22)

⁷⁷ Phillips & Winther Jørgensen. *Diskursanalys som teori och metod*. s. 87.

⁷⁸ Avpixlat. Om avpixlat. (hämtad 2014-02-10)

skriven på en plattform som inte har ett lika snävt budskap utan är öppen för en mängd olika åsikter.

Social praktik

Politisk korrekthet ingår, som jag i tidigare avsnitt presenterade, i den diskursiva praktik som fokuserar på att uttrycka debatt och förmedla nyheter, och denna diskursiva praktik anser jag ingår i diskursordningen kring media.⁷⁹ Relationen mellan den diskursiva praktiken och diskursordningen handlar i det här fallet om hur man ska tolka och förstå rättigheter som yttrandefrihet i mediala sammanhang. Det handlar alltså i ett bredare sammanhang om hur man bör eller inte bör reglera media på ett sådant sätt att man inte inskränker på yttrandefriheten. Diskursen kring politisk korrekthet uttrycks praktiskt inom den sociala praktiken för media då media är en av de största plattformarna för nyhetsrapportering och åsiktsventilering, vilket då av naturliga skäl har blivit den sociala domän där politisk korrekthet på olika sätt har uttryckts. Det är inom media vi finner såväl politiskt korrekta uttalande som den kritik som har framförts mot detta och diskussionen kring begreppet handlar i huvudsak om att media måste ta hänsyn till yttrandefriheten. Relationen mellan politisk korrekthet och yttrandefrihet, argumenterar författarna för, är väldigt motsträvig och genom att se på de kommunikativa händelser som mitt primärmaterial består av finner man att den sociala praktiken, enligt författarna, lämnar mycket övrigt att önska. Trots att ingen av dem ordagrant beskriver kampen mellan politisk korrekthet och yttrandefrihet finns det en underton i texterna av att de anser att det råder en dikotomi mellan dessa och att media inte kan vara både politiskt korrekt och styras av yttrandefrihet.

Politisk korrekthet som retoriskt vapen påverkar diskursordningen kring media genom att ställa yttrande- och åsiktsfriheten i fokus. Eftersom att dessa rättigheter anses vara så grundläggande för en demokrati att vi i Sverige har valt att skydda dem i regeringsformen gör att vissa anser att dessa rättigheter är högt prioriterade och kanske till och med högre prioriterade än andra rättigheter.⁸⁰ Problemet blir, som jag tidigare har

⁷⁹ Phillips & Winther Jørgensen. *Diskursanalys som teori och metod*. s. 90.

⁸⁰ Sveriges riksdag. Kungörelse (1974:152) om beslutad ny regeringsform. (hämtad 2014-25-02)

nämnt, att när begreppet politisk korrekthet används på det här viset, och när yttrande- och åsiktsfrihet åberopas, framställs det som en självklarhet att man ska få uttrycka sina åsikter fritt, *oavsett* vilka åsikter det är man har. Många skulle förmodligen hålla med om att yttrande- och åsiktsfrihet är väldigt viktiga rättigheter och eftersom att fokus enbart ligger på den här sidan av debatten får de som använder politisk korrekthet som retoriskt vapen möjlighet att ventilerat sina åsikter fritt med en av Sveriges grundlagar på sin sida. I samtliga fyra texter finner man att författarna vill lyfta på det ”lock”, som Dahlstedt beskriver i sin teori, och på så sätt förmedla ”sanningar” till det svenska folket. Även detta kan ses som en central del i det retoriska vapnet då detta i allra högsta grad påverkar människor att tänka om kring media och vikten av yttrandefrihet.⁸¹

6.2 Diskussion

Jag har genom min diskursanalys, och genom Dahlstedts teori om politisk korrekthet som retoriskt vapen, kunnat identifiera hur begreppet tydligt används som en stor del av debattörers argumentation om vikten av yttrande- och åsiktsfrihet.

Förespråkandet av att det finns en sanning som döljs för Sveriges medborgare och som måste komma fram för att vi ska kunna se hur det egentligen ligger till i det svenska samhället är ett tydligt exempel på hur politisk korrekthet används som retoriskt vapen. Med denna typ av retorik kan man som debattör vinna legitimitet för sina åsikter och det är precis det som författarna är ute efter. Om denna ”sanning” som vissa debattörer pratar om målar upp enskilda etniska grupper som kriminella och ett hot mot det svenska samhället kan detta leda till stora problem sett ur utifrån ett människorättsperspektiv.⁸² Det handlar, som jag tidigare har nämnt, om hur rättigheter tillslut ställs mot varandra och frågan blir då vilka rättigheter som är viktigare att värna om. I ett demokratiskt samhälle krävs det att man ser till alla människors lika värde samtidigt som man måste ta hänsyn till rättigheter som till exempel yttrande- och åsiktsfrihet. Det blir här en hårfin balansgång mellan rättigheter och skyldigheter och i vissa sammanhang tvingas man att välja vilken rättighet som i slutändan gynnar det demokratiska sam-

⁸¹ Dahlstedt. *Den som sa't, den va't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?* s.2.

⁸² Ibid.

hället mest. Detta är dock en väldigt komplex fråga och eftersom att samhället på olika sätt tar hänsyn till minoritetsgruppers rättigheter föder detta en frustration hos dem som inte tillhör en minoritetsgrupp och som känner att samhället skyddar andra människors rättigheter på bekostnad av deras.

Att använda politisk korrekthet som retoriskt vapen för att vidare komma undan med att inte behöva argumentera för sina åsikter anser jag är ett billigt knep för att införskaffa sympatisörer. De som använder sig av begreppet på detta sätt och legitimerar sina åsikter genom att åberopa yttrande- och åsiktsfrihet, tillskillnad från de politiskt korrekta som man framställer som åsiktsfascister eller åsiktsförtryckare, kommer undan med att hänvisa till demokratiska grundlagar för att få uttrycka sina åsikter fritt. Problemet med detta är dock att de som uttrycker detta genom att använda politisk korrekthet i sin argumentation allt som oftast inte anser att det är lika viktigt att värna om människors rätt att inte bli diskriminerade eller att de helt enkelt inte anser att alla människor är lika mycket värda. Detta kan i min specifika studie bero på att de som använder begreppet på det här viset är vita, heterosexuella(?) män, som i vårt svenska samhälle inte löper särskilt stor risk att bli diskriminerade.

7. Sammanfattning

Sammanfattningsvis vill jag betona att alla som anser att politisk korrekthet påverkar samtalsklimatet negativt inte nödvändigtvis anser att *alla* åsikter borde få uttryckas fritt. I min analys har jag fokuserat specifikt på dem som använder begreppet i sin argumentation och det perspektiv jag valde att använda mig av var anpassat till den typ av diskursanalys jag ville göra. Det finns flera sidor till begreppet politisk korrekthet och jag vill understryka att min analys enbart har undersökt en av dessa. Jag har under arbetes gång stött på en del andra frågor som skulle vara intressanta att undersöka vidare men som jag på grund av det begränsade utrymmet i denna uppsats valde att inte titta närmare på. Dessa frågor handlar främst om gränsen mellan yttrandefrihet och hets mot folkgrupp som jag anser är ett mycket intressant ämne, samt hur andra typer av retoriska knep används i debatter för att legitimera kontroversiella åsikter.

Ett av de problem som går att identifiera kring politisk korrekthet, är att debattörer legitimerar sina åsikter genom att hävda att PK-etablissemanget verkar som en ljugande överhet. Trots att politiskt korrekt anses stå för viktiga grundläggande åsikter om mänskliga rättigheter och kampen för människors lika värde används begreppet idag som ett pejorativt debattörer använder för att få sina åsikter hörda. På detta sätt kan de som anser att politisk korrekthet hotar yttrandefriheten skapa vägar på vilka deras egna åsikter inte bara får höras, men också sympatiseras med. Detta kan indirekt ses som ett problem utifrån mänskliga rättigheter då det i samhälldebatten öppnas upp för en spridning av bland annat främlingsfientlighet. Genom att ett parti som till exempel Sverigedemokraterna vill övertyga väljarna om att andra partier inte berättar sanningen för dem, utan enbart förhåller sig till det som anses vara politiskt korrekt, får Sverigedemokraterna inte bara ta plats i debatten, utan också möjligheten att vinna sympatier för sina åsikter. På detta sätt kan främlingsfientlighet, och intolerans i största allmänhet, spridas med en del av yttrandefriheten på sin sida. Utifrån ett människorättsperspektiv är påverkan av politisk korrekthet som retoriskt vapen i allra högst grad negativ men att begreppet letar sig in i till exempel debatter i media och får fäste i dessa är svårt att göra någonting åt. Som politisk korrekthet används idag är det definitivt en negativ laddning kring det och det finns eventuella konsekvenser för hur kritiker till detta själva har valt att använda sig av begreppet. När det kommer till mänskliga rättigheter

och människors olika behov och viljor kommer det förmodligen alltid att handla om en hårfin balansgång mellan någons rättighet i relation till respekt för någon annans. Detta är som sagt ytterligare frågor som går att ställa kring yttrandefrihet i relation till andra rättigheter.

Referenser

Böcker

Johansson, Anders. *I landet Censurien: En stridsskrift*, DeSaMek Publishing, Estland, 2007.

Phillips, Louise & Winther Jørgensen, Marianne. *Diskursanalys som teori och metod*, Studentlitteratur, Lund, 2000.

Artiklar

Dahlstedt, Magnus, *Den som sa't, den va't... - Politisk korrekthet som rasismens nya grepp?*, 2002, *Socialistisk Debatt*, 36 [3/4]; 45-51,

http://www.academia.edu/4355713/Den_som_sat_den_vat_-

[Politisk korrekthet som rasismens nya grepp](#) (hämtad 2013-12-12)

Ekeroth, Kent. *Om Nosh & Chows lögner och svensk medias villighet att återge dem.*

Kent Ekeroths blogg. 2013-01-19

<http://kentekeroth.se/tag/politisk-korrektet/> (hämtad 2014-02-20)

Fria tider. *Tung ekonom: Sverige måste ha en restriktiv invandringpolitik.* Fria tider, 2013-10-28,

<http://www.friatider.se/tung-ekonom-sverige-maste-ha-en-restriktiv-invandringspolitik>

(hämtad 2014-02-27)

Jakobsson, Johannes. *De ligger bakom Fria tider.*

http://expo.se/2011/de-ligger-bakom-fria-tider_3800.html (hämtad 2014-02-27)

Jonsson, Stefan. *PK- Eller konsten att dominera utan att argumentera, Levande historia*, 2011-07,

http://www.levandehistoria.se/sites/default/files/wysiwyg_media/politiskt_korrekt_ny_forum_for_levande_historia_aug_2011.pdf (hämtad 2012-11-12)

Järvenpää, John. *Lunds universitet och den politiska korrekthetens teori och praktik*. Lunds universitet. 2005,
<http://www.reaktion.nu/PDF/PolitiskaKorrektheten.pdf> (hämtad 2013-11-28)

Järvenpää, John. *Lunds universitet och den politiska korrekthetens teori och praktik*. Motpol. 2010-07-08,
<http://www.motpol.nu/johnjarvenpaa/2010/07/08/lunds-universitet-och-den-politiska-korrekthetens-teori-och-praktik/> (hämtad 2014-02-28)

Suk, Vávra. *Tidningar som nya tider stärker demokratin*. SVT Debatt. 2013-10-01
<http://debatt.svt.se/2013/10/01/tidningar-som-nya-tider-starker-demokratin/> (hämtad 2014-02-23)

Torsell, Stefan. *Politisk korrekthet som härskarmetod*. Avpixlat. 2013-04-01,
<http://avpixlat.info/2013/03/27/politisk-korrekthet-som-harskarmetod/> (hämtad 2014-02-22)

Hemsidor

Avpixlat. Om avpixlat.
<http://avpixlat.info/om-avpixlat/> (hämtad 2014-02-10)

DSM. Åsiktsfascismen.
<http://www.dsm.nu/asiktsfascismen.html> (hämtad 2014-02-20)

Expo skola. Politisk korrekthet.
http://skola.expo.se/politiskt-korrekt_153.html (hämtad 2014-02-10)

FN (Förenta nationerna). Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR). 2011. <http://www.fn.se/fn-info/vad-gor-fn/manskliga-rattigheter-och-demokrati/karnkonventionerna/konventionen-om-medborgerliga-och-politiska-rattigheter-iccpr/> (hämtad 2014-06-01)

Sveriges riksdag. Kungörelse (1974:152) om beslutad ny regeringsform.

<http://www.riksdagen.se/sv/Dokument->

[Lagar/Lagar/Svenskforfattningssamling/Kungorelse-1974152-om-beslu_sfs-1974-152/#K2](http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Lagar/Svenskforfattningssamling/Kungorelse-1974152-om-beslu_sfs-1974-152/#K2) (hämtad 2014-25-02)